

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 14187

гр. София, 19.04.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 113 СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА
МИТЕВА

като разгледа докладваното от ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА МИТЕВА
Гражданско дело № 20231110111062 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава двадесет и пета „Бързо производство“ от Гражданския процесуален кодекс („ГПК“).

Образувано е по постъпила искова молба от В. Д. П. срещу Сдружение „ФИРМА“ за разпространение и подпомагане на изучаването на немски език и култура в Република България, с която при условията на обективно съединение са предявени иски с правна квалификация чл.344, ал.1, т.1, т. 2 КТ.

В срока по чл. 131 ГПК от ответника е постъпил отговор на исковата молба, с който предявените иски се оспорват като нередовни, недопустими и неоснователни.

Извършена е проверка по реда на чл. 312, ал 1 ГПК, при която съдът намира, че исковата молба отговаря на минималните изисквания за редовност на процесуалния закон. Ищецът излага, макар и лаконично, съображенията си за това защо счита уволнението си за незаконно. Сред задължителните реквизити за редовност исковата молба, разписани в чл. 127 ГПК, не фигурира изискване за подробна фактическа и/или правна аргументация, поради което релевираните в отговора възражения за нередовност и недопустимост на предявените иски не се споделят.

По доказателствените искания:

Ищецът и ответникът са представили относими и необходими писмени доказателства, чието приемане е допустимо.

На основание чл. 101, ал. 1 вр. с чл. 156, ал. 2 ГПК на ищеца следва да се укаже да преценира искането си за допускане събирането на гласни доказателства, като конкретизира фактите, които иска да бъдат установени с разпита. Изполваната обща формулировка препятства преценката на съда за допустимост и относимост на поисканите гласни доказателства.

Така мотивиран и на основание чл.312, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 146, ал. 1 и 2 ГПК

съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за разглеждане на делото на 09.05.2023г. от 14.30 часа, за когато да се призоват страните, като им се връчи и препис от настоящето определение, а на ищеца да се връчи и препис от отговора на исковата молба.

ПРИЕМА представените от ищеца с исковата молба и от ответника с отговора писмени доказателства.

УКАЗВА на основание чл. 101, ал. 1 ГПК на ищеца в едноседмичен срок от получаване на препис от настоящето определение с писмена молба до съда с препис за ответната страна да посочи кои конкретни факти иска да бъдат установени с разпита на свидетел, като го предупреждава, че при неизпълнение съдът ще приложи последиците, разписани в чл. 101 ал. 3 ГПК.

ДОКЛАДВА делото, както следва:

Предявени са обективно съединени искове с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 КТ.

Ищецът В. Д. П. твърди, че от 19.10.2020 г. изпълнява длъжността „административен директор“ по безсрочно трудово правоотношение с ответното Сдружение „ФИРМА“ за разпространение и подпомагане на изучаването на немски език и култура в Република България с източник трудов договор №***/19.10.2020г. На 06.01.2023г. получила заповед №***/06.01.2023г., с която трудовото ѝ правоотношение било прекратено едностранно от работодателя, считано от 09.01.2023г. на основание чл. 328, ак, 1 т. 10б КТ. Словесно в заповедта било посочено като основание за уволнението „прекратяване на трудовото правоотношение, след като работникът или служителът е придобил и упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст“. Поддържа, че уволнението е незаконно, тъй като уволнителната заповед била издадена от лице без правомощия за това в нарушение на Устава на сдружението и разпоредбата на чл. 328, ак, 1 т. 10б КТ. Наред с това поддържа, че несъответствието между посоченото в уволнителната заповед цифрово основание и формулировката на цитирания текст от закона създавало неяснота. Иска от съда да отмени уволнението ѝ и да я възстанови на работа. Претендира разноски.

Ответникът признава, че между страните е било налице твърдяното от ищеца безсрочно трудово правоотношение, както и прекратяването му с процесната заповед.

Поддържа, че уволнението е извършено законосъобразно при спазване на законовите изисквания и устава на сдружението. В тази връзка поддържа, че издалият уволнителната заповед председател на сдружението е компетентен да сключва, изменя и прекратява трудовите правоотношения със служителите му. Независимо от това на 01.12.2022г. било проведено смесено заседание на управителни и конктролния съвет на сдружението, на което

се взело решение за прекратяване на трудовото правоотношение с ищцата. Поддържа, че предпоставките, разписани в разпоредбата на чл. 328, ал. 1 т. 10б КТ са били налице към момента на издаване на уволнителната заповед. В тази връзка излага твърдения, че към момента на сключване на трудовия договор с ищцата същата вече е била придобила и упражнила правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст, каквато ѝ е отпусната с разпореждане на ТП на НОИ София от 27.08.2020г. С тези съображения поддържа неоснователност и на предявения акцесорен иск за възстановяване на работа. Претендира разноски.

Като неоспорени от ответника на основание чл. 153 ГПК не подлежат на доказване следните обстоятелства: че между страните е било налице безсрочно трудово правоотношение, по силата на което ищцата е изпълнявала длъжността „административен директор“, както и че същото е прекратено, считано от 09.01.2023г. със заповед №***/06.01.2023 г., която е връчена на ищцата,

По иска по чл. 344, ал. 1 т. 1 КТ:

В тежест на ответника е да докаже, че към момента на възникване на трудовото правоотношение с ищцата същата е придобила и упражнила правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст, като и спазването на формалните изисквания за уволнение с издаването на мотивирана писмена заповед от компетентен орган.

По иска с правно основание чл. 334, ал. 1 т. 2 КТ:

В тежест на ищеца е да докаже, че при наличие на предпоставките за уважаване на иска по чл. 344, ал. 1 т. 1 КТ трудовото правоотношение между страните няма срочен характер.

УКАЗВА на страните, че в едноседмичен срок от получаване на определението могат да вземат становище по доклада и да предприемат съответните процесуални действия, включително представяне на доказателства /отстраняване на нередовности по доказателствените искания/, като в противен случай губят възможността да сторят това по-късно.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация. При постигане на спогодба дължимата се държавна такса по делото е в половин размер.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____